

Kontor i Sorø samt de ved Sorø Akademis Skovvæsen ansatte Embedsmænd og Betjente.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2147—70.)

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Sagens Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

S. Holm: Maa jeg foreslaa dette Forslag henvist til det Udvalg, der blev besluttet nedsat i den foregaaende Sag.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Landsbypresteres Lønninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2171—86.)

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Sagens Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Clausen: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag af Clausen.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Besættelsen af Sognepræsteembeder i Folketirke.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2187—92.)

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

M. Nielsen: Jeg havde i Fjor, da et lignende Lovforslag var fremlagt, ikke Lejlighed til at udtale mig. Jeg ønsker derfor nu at sige nogle Ord i Anledning af det foreliggende Lovforslag. Sognemeninghedernes Deltagelse i Valget af Præst er ikke noget nyt her i Danmark, for saa vidt som det har været det herskende her hjemme fra Reformationen til Enevældens Indførelse, idet Enevælden ganske naturlig lagde Myndigheden over i Kongens Haand, og det, vi have for Tiden, er altsaa det, der har været raadende, saa længe Enevælden har været herskende her hjemme. Nu turde det være paa Tide, at Menigheden fik sin gamle, tabte Ret tilbage, og det af flere Grunde. Mod den nuværende Beskikkelsesmaade kan der ganske vist gøres adskillige Indvendinger. Det kan ikke forudsættes, at der hos den vedkommende Minister er en saadan Forstaaelse til Stede af de aandelige Brydninger rundt om i Menighederne i Landet, som maatte være onstelig hos den Mand, der har den væsentlige Indflydelse paa Præsteembedernes Besættelse, og man kommer ganske naturlig fra Ministerens Side til at rette sig i det væsentlige efter det saakaldte Anciennitetsprincip. Det ligger lige for Døren, og det er i og for sig ogsaa det letteste at anvende. Men selvfølgelig er det langt fra altid i dette Tilfælde det korrekte. Det gælder jo ikke ved Besættelsen af Præsteembeder om at sørge for, at der til det og det Embede kommer en saa og saa dygtig Embedsmand, men det gælder om, at der til det og det og det bestemte Sted kommer en Mand, som passer der. Det er jo langt fra altid Tilfældet, at den, som er den ældste af Ansøgerne, og som har de øvrige Kvalifikationer, netop passer til at blive Præst paa det bestemte Sted. Sagen er den, at en Sognepræst kan ikke sættes i Klasse med Embedsmænd i al Almindelighed, han er ikke Statens Repræsentant paa det og det Sted. Sognepræstens Stilling er en ganske anden. Det gælder for hans Vedkommende i en ganske anden Grad om, at der kommer et Tillidsforhold frem mellem ham og de Menninger, han er Præst for. Det gælder om at komme bort fra en saadan Tilstand, at Præsten staar fuldstændig ensom i sit Sogn uden aandeligt Tilhold hos de Menninger, han lever iblandt. Man kan ganske vist sige, at en Minister i det Stykke har til Vejledning nærmest sine Biskopper. Hos dem kan han forhøre om, hvad der særlig trænges til paa det og det Sted, hvorledes de aandelige Forhold ere der, og hvilken Præst og af hvilken Retning der